

τέλος των 25 F μέσω αυτής. Η συναίνεση των μισθωτών των μαγαζιών της ίδιας κατηγορίας που γειτνίαζαν με το διεκδικούμενο ήταν απαραίτητη διότι, όπως συνάγεται<sup>3</sup>, ήταν όλοι αλληλέγγυοι για την καταβολή των τελών. Στην πραγματικότητα θεωρούσαν την αιτούσα και τον σύζυγό της αναξιόπιστους.

στ. 25 Υπογράφει μόνον ο προεστώς, διότι επρόκειτο για διοικητική λειτουργία της Κ, για την οποία ήταν άμεσα και προσωπικά υπεύθυνος<sup>4</sup>.

1. Βλ. εγγρ. 109, III και τα εκεί σχόλια.
2. Βλ. ΕΚΣ, σ. 91 και σημ. 69· βλ. π.χ. και Θ. 33(1703) (ΕΚΣ, σ.324). Βλ. επίσης BAR, mss.gr. 977, φφ 12ν, 17ν-18γ, όπου το 1714 καταγράφονται έξι μπόλτια της πόλης, που το καθένα καταβάλλει στην Κ ετήσιο τέλος 25 F, ένα 10,20 F, ένδεκα μπόλτια που πληρώνουν τέλος από 9 F το καθένα και άλλα τέσσερα από 4 έως 8 F, ενδεχομένως ανάλογα με το εμβαδόν τους. Από εγγραφή του 1707 στον ίδιο κώδικα, φ 12γ, πληροφορούμαστε ότι το μίσθωμα που πλήρωνε ένα μέλος σε ιδιώτη ανερχόταν περίπου σε 43,50 F τον χρόνο. Τα μισθωμένα από ιδιώτες μπόλτια πλήρωναν, ενδεχομένως, μικρότερο τέλος στο Δήμο του Σιμπίου μέσω της Κ, ανάλογα με το εμβαδόν και τη θέση τους.
3. Βλ. π.χ. BAR, mss.gr 977, φ 12ν, όπου εγγράφεται στην οικεία στήλη ποσό 25 F χωρίς να αντιστοιχεί σε αυτό όνομα μέλους.
4. Για τις αρμοδιότητες και υποχρεώσεις του προεστού βλ. ΕΚΣ, σσ. 126-129.

## 120

1766/IX/14

978/φφ 55ν-56γ

χ. Θωμά Βελλερά

**Απόφαση προδικαστική. Χρεωστική ομολογία. Εκκαθάριση εμπορικών λογαριασμών. «Εμπορικά βιβλία». Συμφηφισμός. Επαγωγή όρκου από το Κριτήριο. Έκδοση και δημοσίευση αποφάσεως.**

// 1766 Σεπτεμβρίου 14.

<sup>2</sup>/ Έπροτοστολοίισεν ό Κύρ Μπάρπουλας Γγρουμέζας έναντίον τοῡ κύρ Πέ<sup>3</sup>/τρου Θεωδόρου ότι τοῡ χρεωστᾶ F 150 με̄ όμολογίαν ή όποια (εί)ναι γραμμένη <sup>4</sup>/ (εί)ς τούς 1755 Ιουναρίου 10 καῑ έως τήν σίμερον δέν τόν έπλέρωσεν: (εί)ς τὸ όποϊον <sup>5</sup>/ τόν έκράξαμεν παρών / άνγγαλά καῑ άκόμα καῑ άλλην φοράν έπαρρησιά<σ>θηκ[εν] <sup>6</sup>/ (εί)ς τὸ κριτηριόνμας (εί)ς τούς 1764 αυγούστου 18<sup>1</sup>/ καῑ τόν έρωτήσαμεν όλην τήν ύπόδεσιν <sup>7</sup>/ ό όποϊος καῑ δέν άρνιέται τήν όμολογίαν τοῡ όμως λέγ(ει) ότι δέν έπῆρεν ως





ή<sup>8</sup>/ όμολογία του λέγ(ει) αλλά μόνον F 132 "50 έπ(ει)δήτις και ώντας του έκαμε την όμολογί[αν]<sup>9</sup>/ τόσα του έδοσεν και (ει)τον να του τα απογεμίση έως τα F 150" και πλέον δέν του έδοσεν τίπο[τες],<sup>10</sup>/ ήγουν δέν του τα απογέμησεν. και διά τα άνωθεν F 132 "50 παρρήσιάζ(ει) ό Πέτρος Θεωδóρου ένα κατάστοιχον όπου έφώνισεν ό άνωθεν <Μ>πάρμπουλας Γ<γ>ρουμέζας από<sup>12</sup>/ τό άργαστήριτου πράγμα και άσπρα νάχι F 116 "75 και λέγει ότι να του έδοσεν<sup>13</sup>/ άκόμα πράγμα 3 κόσαις και μία προκόβα F 4 "18 όστε όπου σηνποσούνται<sup>14</sup>/ τα άνωθεν F 120 "93.

<sup>15</sup>/ όμως διά αυτά τα φωνίσματα ό άνωθεν Μπάρμπουλας Γγρουμέζας λέγ(ει)<sup>16</sup>/ ότι τα έπήρεν αλήθ(ει)α όμως (ει)τον από άλλην λογάριασιν έστωντας και να του<sup>17</sup>/ (ει)χεν δόση και πρωτίτερα ό Γγρουμέζας του Πέτρου άλλα τετρακόσια φλωρίντζια<sup>18</sup>/ ούγκρικα ό δέ Πέτρος τα άρν(ει)ται τελ(ει)ως και παντελώς και ότι να μην (ει)χεν<sup>19</sup>/ άλλην καμίαν λογάριασιν με αυτόν ούτε να πάρη ούτε να δόση μόνον<sup>20</sup>/ αυτά τα άνωθεν F 132 "50 και ότι τα αυτά παρσήματα (ει)ναι διά αυτήν<sup>21</sup>/ την σουμαν<.> (ει)ς τό όποιον έξετάζωντας κάθε λογιής τρόπον και έρευνώντας και έ<sup>22</sup>/ρωτώντας τον <Μ>πάρ<μ>πουλαν εάν έχη τίποτες άλλας μαρτυρίας ή απόδιξαις διά τα<sup>23</sup>/ άνωθεν όπου λέγ(ει) να τον έδάνισεν και άλλα F 400", ό όποιος μην ή<μ>πορώντας να αποδήξη<sup>24</sup>/ με καμίαν άλλην απόδ(ει)ξιν ή μαρτυρίαν ή δο[υ]κουμέντον· τό εύρίσκομεν εύλογον<sup>25</sup>/ όπως ό άνωθεν Πέτρος να έχη να θάνη [[να (ει)ναι]] όρκον ότι τα καταστιχά τ[ου]<sup>26</sup>/ και ότι αυτά τα παρσήματα {να} (ει)ναι διά την άνωθεν όμολογίαν του και ότι βέβαια<sup>27</sup>/ του τα έδοσεν<.> (ει)ς τό όποιον τους εκράξαμεν μέσα και τους έδιαβάσαμεν την κρίσιν—<sup>28</sup>/ και (ει)τον αιτιμος ό άνωθεν Πέτρος Θεωδóρου να λάβη όρκον ότι άλλην λογάριασιν<sup>29</sup>/ δέν ειχεν να κάμη ούτε να πάρη ούτε να δόση και ότι βέβαια είναι ότι του τα έδοσεν.—<sup>30</sup>/ όμως πάραυτα ό κύρ <Μ>πάρ<μ>πουλας Γγρουμέζας όπρισεν διά να μην όμνέξη με<sup>31</sup>/ κανέναν τρόπον<.> όμως ή κρίσις μην βλέπωντας άλλο κανένα φώς ούτε ά//πό τό ένα τό μέρ(ος) ούτε από τό άλλο [[πλε]] πάλιν του δίδεται του άνωθεν<sup>2</sup>/ Πέτρου Θεωδóρου μετά τρ(ει)ς ήμέραις να κάνη όρκον ή πάλιν εάν ή<μ>πορέση<sup>3</sup>/ ό Μπάρ<μ>πουλας να φέρη άλλην καμίαν αξιόπιστον μαρτυρίαν και έστω.

<sup>4-10</sup>/ Θωμάς βελλερās νύν προεστώς, Ιωάννης τζηγγ(ού) πρ, πέτκος πέτρου, δημήτρι(ος) Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ, διμητρι σουφρα, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) πρφ, Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος πρ.

στ. 2-4 Αγωγή για την εξόφληση χρεωστικής ομολογίας που εκδόθηκε προ δεκαετίας.

στ. 7-14 Κλήση του εναγομένου από το Κριτήριο, όχι από τον ενάγοντα. Ένσταση του εναγομένου ότι ο ενάγων δεν του είχε δανείσει όλο το ποσό που αναγράφεται στην ομολογία. Προτείνει συμψηφισμό με το τίμη-



μα εμπορευμάτων που ο ενάγων αγόρασε επί πιστώσει και με μετρητά («ἄσπρα νάχτι»), τα οποία όλα καταγράφονται στα εμπορικά βιβλία του εναγομένου.

στ. 24-27 Περιεχόμενο του όρκου που επάγει το Κριτήριο στον εναγομένο, λόγω αδυναμίας του ενάγοντος να αποδείξει τους ισχυρισμούς του.

στ. 27 Ο στίχος αυτός περιγράφει ελλειπτικά τη διαδικασία της εκδόσεως και δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Κριτηρίου: Μετά τη συζήτηση, οι διάδικοι και οι τυχόν παριστάμενοι βγαίνουν από τον χώρο όπου διεξάγεται η δίκη, οι πάρεδροι και ο προεστός διασκέπτονται, καταγράφεται η απόφαση στον κώδικα και στη συνέχεια καλούνται οι διάδικοι και τους διαβάζεται το κείμενό της.

στ. 31-3[φ 56r] Το Κριτήριο εμμένει στη δόση του όρκου μετά από τρεις μέρες, αν στο μεταξύ δεν προσκομίσει αποδείξεις ο ενάγων.

1. Βλ. αν. εγγρ. 76. Πρόκειται όμως για διαφορετική υπόθεση των ιδίων διαδίκων.

## 121

1766/XI/6

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φ 56v

σχ. 121α-122, 126-127, 131, 134, 138-139, 149, 188, 199

**Πρακτικό. «Επ'αναφορά» διαδικασία. Προφορική αίτηση πλησιέστερου συγγενούς ορφανού για την απογραφή των κληρονομιαιών και τη διανομή της κληρονομίας.**

// Ἐν ἔτει 1766 τῆς 6 νοεμβρίου

<sup>2</sup>/ Ἐπροτεστολόισεν ὁ κύρ Γεώργι(ος) Δημητρίου πιπερτζῆς <sup>3</sup>/ διὰ νά ἐξεταχθῆ, καί νά γραφθῆ τό τίποτες τοῦ μακαρίτη <sup>4</sup>/ Βασίλη μπακάλη, ἤγουν τό πρᾶγμα ὅπου εὐρί:<sup>5</sup>/σκεται (εἰ)ς τό ἐργαστήρι καί (εἰ)ς τήν πύμνητζαν τόσον καί <sup>6</sup>/ (εἰ)ς τές καμάρες, ὁμοίως καί τά βερεσιέδια. διὰ νά μήν <sup>7</sup>/ ζημιωθῆ τό παιδί ὁ Ἄνδρέας ὅπου ἀπόμ(ει)νεν ἀπό τήν <sup>8</sup>/ πρώτην γυναῖκα του Βασίλη τοῦ πατρός του καί γνησίου <sup>9</sup>/ μητέρα τοῦ ἄνωθεν Ἄνδρέα, ὁμοίως καί διὰ τά ὅσα: <sup>10</sup>/ τοῦ ἔρχονται (εἰ)ς τό μερτικόν του ἀπό ὄλλον τό ἔχη τοῦ μα<sup>11</sup>/καρίτου. ὄθεν μήν ὄντας τό παιδί (εἰ)ς ἀρκετήν ἡλικί:<sup>12</sup>/αν, ἐπροτεστολόισεν ὁ ἄνωθεν κύρ Γεώργι(ος) ὡσάν <sup>13</sup>/ σημότερος συγγενής τοῦ ἄνωθεν Ἄνδρέα. καί ἔστω <sup>14</sup>/ (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

